

سبک ازدواج

آسیب شناسی سایت های همسر یابی و ازدواج های اینترنتی از نگاه کارشناسان

کلیک یا کلک، مسئله این است!

■ **بهنام صدقی**

یکی از مسائلی که مدت هاست به نوعی مد شده ازدواج های مجازی و همسر یابی اینترنتی از طریق برخی سایت های غیر قانونی است. سایت هایی با عناوین سایت های همسر یابی و به تعبیر دیگر سایت هایی مهربان تر از مادر برای انتخاب همسرا کارشناسان معتقدند اتکا به اینترنت و فضای مجازی ممکن است در نگاه اول آسان ترین راه همسر یابی تلقی شود اما واقعیت آن است که فضای نامطمئن مجازی نمی تواند ملاک دقیق و قابل اعتنایی برای یافتن یک شریک دائمی به حساب آید. ازدواج هایی که با یک کلیک آغاز می شود ولی شاید پر فرام آن فریب و کلک باشد. در این زمینه با دو کارشناس گفت و گو کرده ایم و هر یک زوایایی از موضوع را واکاوی کرده اند.

■■■■

■ **از انتخاب شدن تا انتخاب کردن**

■ **ساحل گرامی، دکتری تخصصی روان شناسی**

از همان ابتدا که اینترنت راه خود را در جامعه ایرانی پیدا کرد همواره نگاهی محتاطانه نسبت به آن وجود داشت. حتی در بخشی از جامعه دیدی کاملاً منفی با این مضمون وجود داشت و بعضاً وجود دارد که در فضای اینترنت همه شیاد و کلاهبردار هستند و می خواهند از دیگران سواستفاده کنند. هر چقدر هم این دیدگاه شدید و عمیق باشد، هستند افرادی که بنابر یکسری شرایط تصمیم می گیرند بر تمام دودلای هایشان غلبه و در سایت های همسر یابی ثبت نام کنند یا در گروه های تلگرافی این چنینی عضو شوند. طی دو دهه گذشته دوست یابی آنلاین در دنیا به شدت رشد کرده و در انگلستان اعلام شده از هر پنج رابطه یکی از ازدواج ها حداقل جرقه اولیاش از اینترنت زده شده است. در گذشته در جامعه سنتی ایرانی رسم بر این بود که دختر در خانه منتظر بماند تا پسری مناسب و با اشتربت خوب در خانه رازده و از او برای ازدواج خواستگاری کند، اما در شرایط امروزی با توجه به شرایط اقتصادی و سخت شدن ازدواج، نرخ ازدواج به شدت کاهش پیدا کرده است. بنابراین بسیاری از دخترها کلیشه های فرهنگی را کنار گذاشته و خود برای یافتن شریک مناسب زندگی دست به کار شده اند. تایجنا هیچ چیز منفی و قبیحی وجود ندارد. چون طی این سال ها فرهنگ سنتی ایرانی و تابوهای ناشی از آن کم رنگ تر شده و راه را برای رفتارهای این چنینی از سمت دختران باز می کند. کار در جایی گره می خورد که شخص یا اشخاصی از این نیت سواستفاده کرده و آن را وسیله درآمدزایی خود قرار می دهند. در این سایت ها در مرحله ثبت نام اولیه هرنمایی از شخص گرفته می شود تا با توجه به مشخصات و ایده آل های شخص فرد مناسب به او معرفی شود. غالباً تا دو مورد به شخص معرفی می شود و اگر مورد پسند قرار نگیرد، شخص تنها یک مجرا از میان مجراهای متعدد گزیننه های بیشتری داشته باشد و بررسی کند. تایجنا بدون هیچ گونه قضاوتی به توصیف چنین سایت ها و گروه هایی پرداختیم. حال امتیازها و نواقص چنین آشنایی هایی را بررسی می کنیم.

■ **از همسر مجازی تا همسر واقعی**

در موارد آشنایی های مجازی دو طرف می توانند از میان گزینه های بسیار در دسترس، دست به انتخاب بزنند و درخواست آشنایی بدهند. به ویژه اینکه اغلب افراد در صفحات مجازی خود از علاقه مندی هایشان می گویند و این راه را برای شناخت بهتر فرد هموار می کند. به عبارت دیگر این بهتر از آشنایی های کور است که دو طرف باید برای شناخت یکدیگر از صفر شروع کنند و یکدیگر را بشناسند. ولی از طرف دیگر در آشنایی هایی با این جنس راه برای پنهانکاری و فریب دادن بسیار باز است. به طوری که شخصی می تواند اطلاعات دروغ تحویل بدهد و چهره ای کاملاً متفاوت با خود به نمایش بگذارد. پس در مواردی که آشنایی از طریق فضای مجازی صورت می گیرد، قویاً توصیه می کنیم که

از این فضا صرفاً برای جرقه آشنایی استفاده کنید و اجازه دهید ادامه مسیر در دنیای واقعی صورت بگیرد؛ چرا که در ارتباط رو در رو شما قادر به تحلیل زبان بدن و میمیک صورت هستید و اگر شخص ضد و نقیض صحبت کند، تا حد زیادی می توانید به این موضوع پی ببرید. از معایب دیگر آشنایی های این چنینی، آشنا شدن با اشخاصی در شهر یا کشور دیگر است. در این شرایط به دلیل اینکه دو طرف قادر به دیدار در دنیای واقعی نیستند، معمولاً رابطه به صورت چت ادامه پیدا می کند و همین باعث ادامه ارتباط و دل بستگی می شود.

در حالی که دیدار این دو در دنیای واقعی میسر نبوده یا بسیار دشوار است و اشخاص به دلیل مسائل کاری یا خانوادگی قادر به ترک شهر یا کشور خود نیستند، مورد بعدی که باید مد نظر قرار داد این است که شاید در دنیای واقعی صحبت درباره بعضی مسائل خیلی سخت باشد یا شخص از گفتن آن خجالت بکشد اما با چت کردن خیلی راحت و صریح با شخص مقابل صحبت می کند و نظر او را جویا می شود. چون در بسیاری مواقع برای ما بسیار سخت است که در چشم شخص مقابل نگاه کنیم و یکسری از حرف ها را به زبان بیاوریم، در حالی که در چت یا از پشت تلفن راحت تر می توانیم درباره آن صحبت کنیم. نکته مهم تر از آن اینکه برای برخی افراد شروع صحبت با جنس مخالف سخت و اضطراب آور است و از طریق فضای مجازی راحت تر می توانند سر صحبت را باز کنند و از خودشان بگویند. اما یکی دیگر از مسائل دردرس ساز در آشنایی های اینترنتی این است که فرد به دامنه گسترده تری از اشخاص دسترسی دارد و ممکن است هر لحظه شخص بهتری را پیدا کند و جایگزین مورد قبلی کند یا این بدبینی وجود دارد که اگر پسر یا دختری به من پیشنهاد آشنایی داده است، پس ممکن است به اشخاص دیگری هم پیام داده باشد که همین باعث بدبینی و دل چرکینی از همان ابتدای رابطه می شود. در این مورد دو طرف باید شفاف صحبت کنند و دلایل انتخاب برای انتخاب شخص مورد نظر خود بیاورند تا از سوء تفاهم های بعدی جلوگیری شود. نکته آخر اینکه اشخاص صرفاً از لحظات شاد و هیجان انگیز زندگی خود در صفحات مجازی عکس می گذارند و تلاش می کنند خود را چندین برابر بهتر، زیباتر و سرگرم کننده تر نشان بدهند. پس ممکن است در عالم واقعیت شخص تا این حد جذاب و فریبنده نباشد. در نظر داشته باشید صفحات مجازی ما تنها نمونه ای کوچک از زندگی واقعی ما است و ما آن را به شدت تزئین شده و جذاب نشان می دهیم. با توجه به آنچه گفته شد اگر بخواهیم آماری از میزان موفقیت این نوع ازدواج ها ارائه بدهیم، باید بگوییم طبق گزارش های موجود تنها ۲۰ درصد از ازدواج هایی که از اینترنت شروع شده، بیشتر از دو سال دوام داشته اند، در حالی که در ازدواج های خارج از فضای مجازی این آمار حداقل ۵۰ درصد بوده است. پس لزوم دقت و وسواس در این نوع آشنایی ها بیش از پیش احساس می شود. حال باید تأکید کنیم که فضای مجازی تنها یک مجرا از میان مجراهای متعدد آشنایی برای ازدواج است و کیفیت آن نیز به دقت دو

د

در موارد آشنایی های مجازی دو طرف می توانند از میان گزینه های بسیار در دسترس، دست به انتخاب بزنند و درخواست آشنایی بدهند. به ویژه اینکه اغلب افراد در صفحات مجازی خود از علاقه مندی ها پشان می گویند. ولی از طرف دیگر در آشنایی هایی با این جنس راه برای پنهانکاری و فریب دادن بسیار باز است. به طوری که شخص می تواند اطلاعات دروغ تحویل بدهد و چهره ای کاملاً متفاوت با خود به نمایش بگذارد

سایت های همسر یابی در مواردی بسیار معدود در راه حل مشکل جوانان می توانند راهگشا باشند، اما ضریب اطمینان این ازدواج ها به قدری پایین است که نمی توان به آینده چنین ازدواج هایی اطمینان کرد. معمولاً مدبران و فعالان این سایت ها از افراد متخصص و صاحب نظر در زمینه مشاوره و روان شناسی تشکیل نشده و نمی توان گفت که در سایه حمایت و مشاوره این افراد ازدواج هایی می تواند صورت گیرد که بدون وارد شدن لطمه های جدی به دو طرف باشد

د

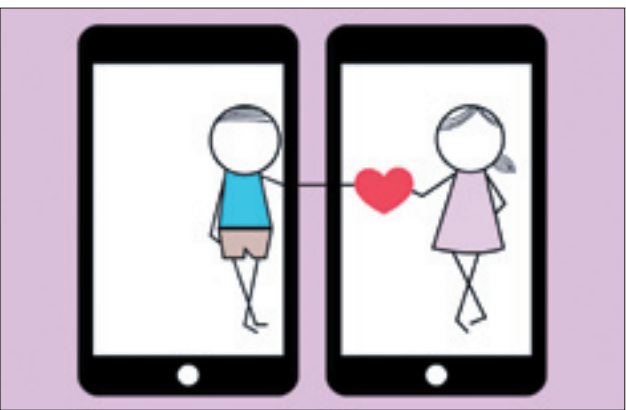
عوارض آن ندارند و با این شرایط، آمار فرآیند طلاق در جامعه همچنان تأسف بارترین و هولناک ترین عواقب ازدواج های اینترنتی و حتی ازدواج است و بسیاری از افراد در این مسیر غالباً پس از مدتی از عملکرد خود پشیمان شده و تمایل به بیرون آمدن از رابطه دارند؛ اما آنچه در این میان بسیار حائز اهمیت می باشد این است که قربانیان اصلی چنین انتخاب هایی اکثراً زنان هستند؛ چراکه بعضاً به دلیل تمایل به روابط، میل به استقلال، بیرون آمدن از خانه پدری و... خواهان ازدواج هستند و به دلیل عدم رغبت پسر ها به ازدواج، چنانچه موردی باشد که تمایلی به ازدواج نداشته باشند، دختر ها با پذیرش او و توجیه این مسئله که هر ازدواجی می تواند ضریب ریسک داشته باشد، تن به ازدواج می دهند. جالب تر اینکه آنان پس از مدتی ناچار به جدایی می شوند و اگر از حمایت خانواده نیز محروم باشند، در دام افراد سودجویی گرفتار می آیند و این امر بی شک می تواند آینده و تمام زندگی آنها را تحت الشعاع قرار دهد و ویران کند.

■ **کمرنگ شدن نقش نظارتی خانواده در ازدواج**

باید با هوشیاری کامل و اطلاع رسانی و فرهنگ سازی، به جوانان آموخت که مقوله ازدواج، امری است که باید به آن از زوایای دیگر جز پول، احساس صرف، تکانش های هیجانی و... نگاه کرد و نیاز است که با آگاهی کافی و در سایه حمایت و راهنمایی های والدین دست به انتخاب زد و برای ازدواج اقدام کرد تا از گزند آسیب های ازدواج در فضای مجازی و سایت های اینترنتی مصون ماند. به هر حال آنچه امروز در بخشی از جامعه ما شایع شده است، گرایش همسر از طریق دنیای مجازی است. پیشتر انتخاب همسر از طریق خانواده ها صورت می گرفت و سپس جوانان، انتخاب کننده نهایی بودند، گرچه این روش هم آسیب های خاص خود را داشت اما روابط از استحکام بیشتری برخوردار بود، چراکه بررسی جوانب مسئله و جزئی تگری ها به عهده خانواده ها بود و با دقت نظر بیشتری این امر صورت می گرفت و نکته مهم تر اینکه جوانان نیز به ارزش های خانواده گسی پایبند تر بوده و برای نظرات خانواده اهمیت بیشتری قائل بودند، اما امروزه این مسئله نیز به شدت کم رنگ شده است. این در حالی است که اصل شناخت یکی از مهم ترین و اصلی ترین ارکان یک ازدواج است، اما این رکن مهم در دنیای مجازی رنگ و باخته و شاهد هستیم که افراد در فضایی دست به انتخاب می زنند که هیچ اشرافی بر ابعاد مختلف روحی و روانی آن ندارند و نمی توانند مورد انتخابی خود را مورد بررسی قرار داده و از نظر روانی و... بسنجند. در دنیای مجازی، ارتباطاتی به منظور ازدواج شکل می گیرد که افراد با دادن اطلاعات دروغین سعی در قانع کردن طرف مقابلشان دارند و با چنین روشی از خود و آینده، تصویر ایده آلی ساخته و فرد را چنان زیر کانه تحت تأثیر قرار می دهند که دیگر جدایی برایش امکان پذیر نباشد و در صورت قطع ارتباط نیز ضرایب جبران ناپذیری را متحمل شود. در این میان به عدم تعهد و پایبندی افراد نیز می توان اشاره کرد. شخص می تواند در سایت های همسر یابی همزمان با افراد زیادی به صورت همزمان در ارتباط باشد و به هر یک نیز به شیوه ای خاص ابراز علاقه کند و همین مسئله در آینده آنان نهادهی شده و با وی وارد زندگی مشترک شده و مهم ترین مؤلفه که تعهد و پایبندی به شریک زندگی است، نیز سست شود. به هر حال روابط بیمارگونه در این سایت ها به انحای مختلف قابل مشاهده و بررسی است. ازدواج هایی که بعضاً عاقبتشان در این سایت ها به ناکجا آباد ختم می شود.

امید است با همکاری و جدیت در جهت فرهنگ سازی درست ازدواج گام برداریم و مسئولان نیز بستری جهت ازدواج و کار برای جوانان فراهم کنند تا بتوان در سایه ازدواج های درست و تحت لوای خانواده هایی سالم در راستای رشد و بالندگی در جامعه قدم هایی مؤثر برداشت و انتخاب های صحیح را جایگزین گزینش های مجازی کرد تا قشر عظیم جامعه مان که جوانان هستند، از گزند آسیب های اجتماعی در امان باشند.

سبک ارتباط

پشت گوشی های هوشمند، هوش و حواستان جمع باشد

عشق مجازی گیگی چند؟

■ **نگین خلج سرشکی**

امان از آن روزی که یک مربع الکتریکی و چهار، پنج تا دکمه جای بوی گل رز و شیرینی خامه ای مراسم خواستگاری را گرفتند. امان از آن روزی که اعتماد کردن و دست در دست هم گذاشتن ها ساززی و بسته ای و گیگابایتی شدند. عشق گیگابایتی به درد همان دنیای مجازی و توهمی می خورد. درست است که آدم باید به روز باشد، باید مدرن باشد اما به چه قیمتی این زندگی مدرن ساخته می شود؟ این روزها فقط همه می خواهند از بقیه عقب نمانند اما حواسشان نیست که از عزت و احترام خودشان عقب مانده اند.

■■■■

عشق شناخت می خواهد، باور می خواهد، شجاعت می طلبد و چطور همه اینها از پشت یک صفحه شیشه ای و چند تاسیم برای برخی مشخص می شود؟ ازدواج به طور طبیعی مانند یک هندوانه در بسته است و با تمام شناخت های قبلی، باز هم درخی از زوجین به مشکل بر می خورند و وی به حال روزی که این هندوانه در بسته را چشم بسته انتخاب کرد. عشق گیگابایتی یعنی با چشم بسته اشتراک سلیقه ای آنها زیاد شد، یعنی تفاهم و هر چند همه چیز هوشمندانه گفته می شود اما شناخت واقعی شکل نمی گیرد. پشت گوشی های هوشمند همه انگار سال ها است که یکدیگر را می شناسند و اصلاً مثل در و تخته برای هم جور شده اند اغافل هستند که این جور شدن بد جور است! دختر ها فراموش کرده اند که آقا پسر باید با کلی احترام و اصالت به خواستگاری آنها بیاید و خنده های پر حجب و دختر شود. آنها فراموش کرده اند که اصالت و احترام یک چهار گوش الکتریکی نیست، جالب است که امروزه حتی بسیاری از خانواده ها هم به این نوع آشنایی تن می دهند و به دختر و پسر مدرن خود افتخار می کنند. دختر و پسر ها هم که تفاهم و شناخت را در رنگ و غدای مورد علاقه می دانند، فکر می کنند همین که اشتراک سلیقه ای آنها زیاد شد، یعنی تفاهم شناخت هم کامل شده، امان نمی داند که تفاهم یعنی فهمیدن تفاوت های فکری یکدیگر. این فهم دو طرفه هیچ وقت از گوشی هوشمند و سایت همسر یابی و یک صفحه و هزار تا جمله به دست نمی آید.

جالب است که فکر می کنند خودشان همه چیز دان و دنیادیده هستند و حرف های قشنگ پدر بزرگ در مراسم خواستگاری دیگر کهنه شده و به قولی مال قدیم است. اما تمام لطف مراسم خواستگاری و آشنایی های واقعی به وجود بزرگ ترها است. بزرگ تر ها هیچ وقت بد چخه خود را نمی خواهند و حرف های آنها از سر تجربه است، اما در دنیای هوشمند این روزها کسی به موی سفید و تجربه ۸۰۰ ساله اهمیت نمی دهد. این روزها دیگر جای بردن با دست لوزان و خنده های پر حجب و حیا و ترس از ریختن چای به روی آقا دادام هیچ رنگ و بویی ندارد.

قبل ترها چای روز خواستگاری مزه زعفران و هل و گل محمدی می داد اما الان مزه گیگابایت و سیم و صفحه شیشه ای می دهد. قبل ترها پسر کلی فکر می کرد که به چه بهانه با دختر روبه رو شود، مؤدبانه است و شخصیت دختر حفظ می شود اما الان هر چه سرعت اینترنت بالاتر باشد، راحت تر می توانی با عشقت روبه رو شوی!

شناختی که از متن زیر پست های اینستاگرام حاصل شود، به درد همان چهار تا قلب سرد اینستاگرامی می خورد. خیلی جالب است

آفتقدرد می توان از پشت یک صفحه هوشمند خود را پاک و صادق جلوه داد که نگو و نپرس. پشت این پرده شیشه ای و دروغین همه آدم ها مقدس و مهربان و قابل اعتماد هستند